

Heltai Gáspár fabulái

Két héjjáról.

Egy valamelly gyermekded héjja könyörge az édesanyjának, mondván: Édes anyám, látod szép iffiu vagyok és jó természetű. De igen beteg vagyok. Mert megromlott a gyomrom és nem emészthetek. Sok orvosságot vettem hozzám. De semmit nem használok vele. Én édes anyám, bizony beléhalok. De kérlek, járj zarándokságot és könyörögj az Isteneknek érettem, hogy könyörüljenek rajtam és halasszák el halálomat. Vajh melly jámbor leszek, ugyan elcsodálkozol majd belé. Felele az anyja: Jó fiam, nem restellek mindent művelni te éretted, de félek, hogy hiában leszen. Mert megmondottam kezdettől fogva, hogy eszedbe vennéd magadat és istenfélő jámbor lennél. De az én szómnak soha nem volt foganatja nálad, hanem minden estve az Isteneknek templomokba bémentél és mind az oltárakat, mind az Isteneknek faragott képeit undok ganéjoddal megfestetted. Ezokáért hiába leend minden zarándokjárásom és minden könyörgésem. Miért nem gondoltál idején hozzám és jámbor, jó és csendes életeddél miért nem kerested vala az Isteneknek jó kedveket?

~~Érkezett a hír, hogy a szerzetes a beteg ördög szerzetes szeretne lenni~~